

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

14. Recordatio peccati, remedium est humilitatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

ob quam se se demittunt, qui magna, immò & qui miracula efficiunt. Sciunt enim, se non tantum miracula, sed etiam peccata fecisse; eaque propter superbiendum non esse, cum peccatum sit ipsorum, miraculum Dei. Neque alij intumescunt, quando aliquid præclari præstant, scelerum suorum memores. Cur enim turgeant, si homini dederint rosam, qui Deo dederint alapam, aut, si non dederint, fortè adhuc daturi sint? Has ergo ob causas se merito omnes, infra omnes deprimere possunt, vt eunctis sint superiores, qui se se nullis anteponunt. *Nihil excelsius humilitate*, ait S. Ambrosius, *qua quasi semper superior nescit extolli, quia nemo id affectat, quod infra se iudicat.*

Volaterranus alijq; referunt, multos mortales bello captos, aut quia fides eorum suspecta esset, ad pedes Friderici I. Imp. ex Cisalpina Gallia in Germaniam redeuntis supplices iacuisse, *albis vestibus* amictos, veniamq; petijisse in patriam abeundi. Qua impetrata, postliminò reuersi, voto, in eo habitu perseuerasse dicuntur; lanificio & orationibus dediti. Vnde *Humiliatorum Ordo* nomen traxit, postea ab Innocentio III. primùm, inde ab alijs Pontificibus confirmatus. Hic Ordo, etsi postea alia passus, interierit, spiritali tamen modo reuiuiscit. Nam omnes pij sanctiq; homines inde sunt humiles, vnde humiliati. Meminerunt quippe, se olim in captiuitate datmonis, Deoq; perfidos fuisse, & in primis Parentibus, præuaricatos, in Baptismo, in Pœnitentiæ sacramento, supplices veniam, potestatemq; cælestis patriæ adeundæ consecutos. Quare, quidquid postea præclari gerunt, non rapiunt in glorias inanes, neque sibi de eo vanè complacent, quia semper recordantur, se esse peccatores. Frænum illis optimum est vanitatis, memoria delictorum: cum etiam Epaminondas solitus aliàs prodire vinctus & fronte exporrectâ, postridie, confictus cum Spartanis, ad Leuctra, quantumuis victor, sordidatus & vultu deiecto sit progressus, similem ob causam. Nam requirentibus, Num quid ei tristius accidisset? Nihil, inquebat, verum heri animaduerti, maiores me, quàm decebat, animos gessisse. Quare nimiam animi effusionem hodie coerceo. Ad hunc modum vel miraculorum patratores cristas demittunt, cum in memoriam reuocant, se deliquisse. Neq; supercilio rem dignam iudicant,

VIX

S. Ambrosius
lib. 7. sup.
Luc.

XIII.

Volat. lib. 27.
Sab. lib. 5.
En. 9. Polyd.
lib. 7.

Plutarch. in
Apopht.

iudicant, si multa mala, quæ perpetraverunt, aliquibus operibus bene gestis compensent. Sic à malis natum ex ipsa malorum cõpensatione periculum quodam modestiæ freno cohibetur.

XIV.

Timoth. 1. 13.

Gal. 1. 13.

AA. 22. 19.

1. Tim. 1. 15.

1. Cor. 14. 9.

Ephes. 3. 8.

Hinc profunda illa humilitas, & prorsus admiranda D. Pauli Apostoli nata est, utiq; cum magna illius sanctitate coniuncta. Semper enim recordabatur eorum, quæ malè fecerat, immò ea palàm de se fatebatur; neque ea leuia sanè. ait enim: *blasphemus fui, & persecutor, & contumeliosus: item supra modum persequabar Ecclesiam Dei, & expugnabam: item, Cum funderetur sanguis Stephani, ego adstabam, & consentiebam, & custodiebam vestimenta interficientium illum.* Hæc memoriã voluebat, ne magnitudine reuelationum extolleretur. Quando autem cum alijs conferebat se se, non imitatus Pharisæum ad factorum suorum iactationem, aliorumque contemptum, versus est; sed se inter peccatores primum, inter Sanctos vltimum collocavit: *Christus IESVS, inquit, venit in hunc mundum peccatores saluos facere, quorum primus ego sum.* Item: *Ego sum minimus Apostolorum, qui non sum dignus vocari Apostolus, quoniam persecutus sum Ecclesiam Dei.* Et alibi: *Mihi omnium Sanctorum minimo data est hæc gratia, ubi per Sanctos intelligit omnes fideles, qui erant in Ecclesia.* Igitur illud vas electionis, ille Doctor gentium, qui in oculis Dei vnus erat ex maximis Apostolis, immò etiam ex primis in sanctitate, ille orator, illa cælestis tuba, ille qui per excellentiam Apostolus appellatur, in suis oculis erat omnium fidelium postremus, & primus omnium peccatorum. Quo pacto sic, ô Apostole, de te potuisti iudicare? Nempe ea ars, immò virtus tua fuit, ut in tua cum reliquis comparatione, non aliorum peccata, sed virtutes aspiceres; tuarum autem virtutum immemor, peccata solùm tua, tibi ante oculos poneret, eaque exaggeraret, longè secus ac nos facere solemus;

Qui non videmus mantica, quod in tergo est;

in illam enim conijcimus nostros errores & delicta; si quid autem laude dignum à nobis factum existimamus, illud identidem animo volumus. Hinc intumescimus, hinc nostra magni facimus, & aliena parui pendimus, immò alios contemnimus, quia ad eorum virtutes cæci, & Tirexiæ, ad vitia oculi & Argi sumus. Nimirum lumen diuinum excludimus, quia, ut D. Bonaventura è S. Gregorio

animad-